

פרשת כי תשא

"וַיִּתְּנוּ אִישׁ כּוֹפֵר נַפְשׁוֹ לְה'. . . מוֹזְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ" (ל' י"ב, י"ג)

רבי יהודה בר סימון אמר: שלושה דברים שמע משה מפי הגבורה ונבהל ונרתע. בשעה שאמר לו "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" אמר: רבונו של עולם, הנה השמים ושמי השמים לא יכלולך! אמר לו: משה, לא כשם שאתה סבור, אלא עשרים קרש בצפון ועשרים בדרום ושמונה במערב ושמונה במזרח ואצמצם שכנה שלי ואשכון ביניהם.

וכשאמר לו: "צו את בני ישראל את קרבני לחמי לאשי..." אמר לו משה: רבונו של עולם, אם מכניס אני כל החיות שבעולם והבהמות – אין בהם העלאה אחת (אין די בהם לעולה אחת לה') ובכל העצים שבעולם – אין בהם העברה אחת. אמר לו: משה, לא כמו שאתה סבור, אלא "את הכבש האחד אעשה בבקר ואת כבש השני תעשה בין הערבים".

וכשאמר: "ונתנו איש כופר נפשו" תמה משה ואמר: מי יוכל לתת פדיון נפשו? שנאמר: "ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם" "אח לא פדה יפדה איש, לא יתן לאלוקים כפרו". אמר לו: לא כמו שאתה סבור, אלא "זה יתנו" – כזה יתנו מחצית השקל בשקל הקדש, אלא הקב"ה בא בטרחות על ישראל.
כששמע משה כך, אמר: "אשרי העם שככה לו".

(מדרש תנחומא)

פרשת כי תשא

"וַיִּתְּנוּ אִישׁ כּוֹפֵר נַפְשׁוֹ לְה'. . . מוֹזְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ" (ל' י"ב, י"ג)

רבי יהודה בר סימון אמר: שלושה דברים שמע משה מפי הגבורה ונבהל ונרתע. בשעה שאמר לו "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" אמר: רבונו של עולם, הנה השמים ושמי השמים לא יכלולך! אמר לו: משה, לא כשם שאתה סבור, אלא עשרים קרש בצפון ועשרים בדרום ושמונה במערב ושמונה במזרח ואצמצם שכנה שלי ואשכון ביניהם.

וכשאמר לו: "צו את בני ישראל את קרבני לחמי לאשי..." אמר לו משה: רבונו של עולם, אם מכניס אני כל החיות שבעולם והבהמות – אין בהם העלאה אחת (אין די בהם לעולה אחת לה') ובכל העצים שבעולם – אין בהם העברה אחת. אמר לו: משה, לא כמו שאתה סבור, אלא "את הכבש האחד אעשה בבקר ואת כבש השני תעשה בין הערבים".

וכשאמר: "ונתנו איש כופר נפשו" תמה משה ואמר: מי יוכל לתת פדיון נפשו? שנאמר: "ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם" "אח לא פדה יפדה איש, לא יתן לאלוקים כפרו". אמר לו: לא כמו שאתה סבור, אלא "זה יתנו" – כזה יתנו מחצית השקל בשקל הקדש, אלא הקב"ה בא בטרחות על ישראל.
כששמע משה כך, אמר: "אשרי העם שככה לו".

(מדרש תנחומא)

פרשת כי תשא

"קֹדֶם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מִשְׁהַּ הָאִישׁ לֹא לֹא יִדְעֵנוּ מַה יִּהְיֶה לוֹ" (ל"ב א')

הכתוב הזה הוא מפתח לדעת ענין העגל ומחשבת עושיו, כי בידוע שלא היו ישראל סבורים שמשה הוא האלוקים ושהוא בכוחו עשה להם האותות והמופתים, אבל היו מבקשים משה אחר (ולא אלוקים אחר חלילה!), אמרו: משה שהורה לנו הדרך עפ"י ה' אבד ממנו, נעשה לנו משה אחר.

והנה אהרון מתנצל למשה ואומר לו: "אל יחר אף אדוני", ואם בקשו עבודה זרה, למה לא יחר אפוי? ומה חטאה גדולה מזו? אך לא בקשו העגל להיות לקל, אלא תחת משה בלבד, ולכן בשוב משה מיד הניחו לו לשרוף ולזרות עפרו על פני המים, כי לא היה צורך בו עוד, ואילו היה להם לאלוקים אין דרך שיניח אדם מלכו ואלוקיו לשרפת אש.

(רמב"ן)

"קֹדֶם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מִשְׁהַּ הָאִישׁ לֹא לֹא יִדְעֵנוּ מַה יִּהְיֶה לוֹ" (ל"ב א')

הכתוב הזה הוא מפתח לדעת ענין העגל ומחשבת עושיו, כי בידוע שלא היו ישראל סבורים שמשה הוא האלוקים ושהוא בכוחו עשה להם האותות והמופתים, אבל היו מבקשים משה אחר (ולא אלוקים אחר חלילה!), אמרו: משה שהורה לנו הדרך עפ"י ה' אבד ממנו, נעשה לנו משה אחר.

והנה אהרון מתנצל למשה ואומר לו: "אל יחר אף אדוני", ואם בקשו עבודה זרה, למה לא יחר אפוי? ומה חטאה גדולה מזו? אך לא בקשו העגל להיות לקל, אלא תחת משה בלבד, ולכן בשוב משה מיד הניחו לו לשרוף ולזרות עפרו על פני המים, כי לא היה צורך בו עוד, ואילו היה להם לאלוקים אין דרך שיניח אדם מלכו ואלוקיו לשרפת אש.

(רמב"ן)

פרשת ויקהל-פקודי

על אילו כלים ובגדים מדובר בפרשות?

פרשת ויקהל-פקודי

על אילו כלים ובגדים מדובר בפרשות?